

ק"פ 49158/04/14 - יניב בן נגד אריה שפר, אופיר לב

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 49158-04-14 בן נ' לב ואח'
ק"פ 18963-04-14 בן נ' שפר
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 20

בפני	כב' השופט ירון מינטקביץ
הקובל	יניב בן ע"י עו"ד יעל תותחני
נגד	
הנאשמים	1. אריה שפר 2. אופיר לב ע"י עו"ד משה זכות

החלטה

רקע

לפני בקשת הנאשמים לזיכויים ופסיקת הוצאת בשל אי המצאת חומרי חקירה ובקשות הקובל להארכת מועד המצאת חומר חקירה או לעיין מחדש בהחלטה להעמיד חומר חקירה לעיון הנאשמים.

הקובל הגיש נגד הנאשמים קובלנה פרטית בגין הוצאת לשון הרע. זאת בגין העלאת תכנים בעמודי פייסבוק, הנוגעים לפעילותה של חברת אייקוויטק שבבעלות הקובל, אשר יש בהם, לפי כתב הקובלנה, משום לשון הרע נגד הקובל.

ביום 5.10.14 נדונה לפני בקשת הנאשמים לקבלת חומרי חקירה. קבעתי, כי על מנת לאפשר לנאשמים לנהל הגנתם, על הקובל להמציא לנאשמים רשימת קובלנות אותה הגיש נגד אחרים וכן רשימה של תביעות ומכתבי אזהרה אשר נשלחו מטעם הקובל או החברה שבשליטתו, וזאת עד ליום 19.11.14. במיוחד דברים אמורים ברשימת התביעות ומכתבי האזהרה, אשר על פי החלטתי חיוניים לביסוס קו הגנתם של הנאשמים ולאפשר להם לבסס הגנת "אמת דיברתי".

ביום 24.11.14 הוגשה על ידי הנאשמים בקשה לזיכויים ולהשתת הוצאות על הקובל, בשל העובדה שהחלטה להעמיד החומר לעיונם טרם קוימה. הבקשה הועברה לתגובת ב"כ הקובל ביום 30.11.14 (בשל תקלה הבקשה לא עברה לטיפולו במועד הגשתה).

ביום 4.12.14 הוגשה בקשה למתן ארכה להעברת החומר עד ליום 5.2.15 וכן להשתת הוצאות על הנאשמים. על פי הבקשה, החומר המבוקש אינו מצוי ברשותו של הקובל אלא בחזקתם של עורכי דינו, ומדובר במסמכים רבים ביותר, אשר ידרשו לקובל 60 יום על מנת להעבירם לעיון הנאשמים.

ביום 14.12.14 הוגשה בקשה נוספת, לעיין מחדש בהחלטה לגלות החומר לנאשמים ולהשית על הנאשמים הוצאות. הנימוק לבקשה הוא, שהחומר אינו מצוי ביד הקובל או באת כוחו, אלא ברשותם של עורכי דין המייצגים את הקובל בהליכי הגביה. על פי הבקשה אותם עורכי דין לא העבירו החומר לב"כ הקובל, וזאת משום ש"המצאת מסמכים אלו **דורשת משאבים לא מבוטלים ממוניים וא-ממוניים**". לשיטת ב"כ הקובל, היא אינה מסוגלת לשים ידה על החומר המבוקש ועל כן מבקשת לפטור אותה מהעברתם לנאשמים.

אדון בבקשות בסדר הפוך:

עיין מחדש

דין הבקשה לעיין מחדש בהחלטה להעמיד חומרי החקירה לעיין הנאשמים להידחות:

הבקשה הוגשה חודשיים לאחר מתן ההחלטה, כמעט חודש לאחר המועד שנקבע להעברת החומר. העובדה שהעמדת החומר מצריכה "משאבים לא מבוטלים" נטענה על דרך הסתם, ללא כל פירוט אילו מאמצים נעשו עד כה על מנת לקיים ההחלטה. התקשיתי למצוא דרך עדינה להתייחס לטענה כי לא ניתן לחייב הקובל להעמיד החומר, שכן אינו מצוי ברשות הקובל או באת כוחו, אלא ברשות עורכי דין אחרים מטעמו. אסתפק בדחייתה.

מתן ארכה

גם דין הבקשה למתן ארכה להעמדת החומר לעיין הנאשמים להידחות. הבקשה הוגשה שבועיים **לאחר** המועד אשר נקבע להמצאת החומר המבוקש. טעם זה לבדו מצדיק דחייתה. החלטת בית משפט אינה הצעה, המלצה או בקשה, אשר ניתן לציית לה - וניתן גם לא. לא ניתן לקבל התעלמות מהחלטה והגשת בקשה למתן ארכה שבועיים לאחר המועד. הבקשה אף אינה מפרטת אילו מאמצים נעשו על מנת לעמוד במועד אשר נקבע - אם בכלל נעשה מאמץ שכזה. וספק גדול בעיני האם עריכת רשימת קובלנות ותביעות שהוגשו ומכתבי אזהרה שנשלחו, מצריכה מאמצים כה כבירים, עד כי לא ניתן להשלים המשימה בששה שבועות.

יתרה מכך, התיק נקבע ליום 31.12.14 לשמיעת הראיות והסיכומים. בקשת הקובל היא להעביר חומרי חקירה הדרושים לביסוס הגנת הנאשמים רק ביום 5.2.15, קרי חודש לאחר מועד הסיכומים. משמעות הבקשה היא, שחומר אשר קבעתי כי הוא חיוני להגנת הנאשמים, יעמוד לעיונם כאשר כבר לא יוכלו לעשות בו כל שימוש.

ככל שנכונה הטענה, כי מדובר בחומר אשר היקפו הוא "**מסמכים רבים ביותר**", הדבר רק מעצים את מחדלו של הקובל ואת השלכותיו. עד למועד ההוכחות נותרו שבועיים בלבד והעברת חומר רב היקף לעיין הנאשמים באיחור כה ניכר תפגע ביכולתם להתכונן למשפט.

לאור זאת, דוחה הבקשות לעיין מחדש בהחלטה על המצאת החומר ומתן ארכה להמצאתו.

ומכאן לבקשת הנאשמים:

מועד ההוכחות בתיק קבוע ליום 31.12.14, בעוד שבועיים מהיום. הקובל עשה דין לעצמו והתעלם מהחלטה להעביר לנאשמים חומר חקירה חיוני להגנתם, למרות שהמועד להעברתו חלף לפני כחודש. הסברי הקובל לאי העמדת החומר לעיין הנאשמים רחוקים מאוד מלהתקבל על הדעת - ובכך המעטתי.

מהחלטות שהוגשו על ידי ב"כ הנאשמים עולה, כי שתי קובלנות אחרות אותן הגיש הקובל, ק"פ 14-04-25289, בן נ' טורצ'ינסקי וק"פ 14-03-44267, אופק נ' זילברג, בוטלו, בשל המנעות הקובל מלקיים אחר החלטות להעמיד חומרי חקירה. מכאן שאין מדובר במעידה בודדת.

התנהלות הקובל עומדת בסתירה לעקרונות יסוד של ניהול הליך פלילי. משבחר הקובל לנהל הליך פלילי, חלים עליו חובות מוגברים של תום לב דיוני והגינות. חובות אלו אינם דרים בכפיפה אחת עם התעלמות מהחלטת בית משפט להעביר חומר חיוני להגנת הנאשמים באופן שפגע קשות באפשרות הנאשמים להתגונן. חובותיו של קובל בודאי שאינם מתישבים עם בקשה להעביר החומר רק לאחר שמיעת התיק, בשלב בו אין הנאשמים יכולים לעשות כל שימוש בחומר. העלאת טענה, כי הקובל אינו יכול להמציא תביעות ומכתבי אזהרה שנשלחו בשמו, על ידי עורכי דין מטעמו, שכן אלה אינם ברשותו, מלמדת על זלזול בבית המשפט ובנאשמים.

בנסיבות אלו, ראיתי כי אופן ניהול הקובלנה על ידי הקובל עומד "בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית" ועל כן מבטל האישום.

הקובל ינמק עד ליום 23.12.14 מדוע לא לחייבו בהוצאות לטובת הנאשמים.

להביא התיק לפני ביום 24.12.14 ולהודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג כסלו תשע"ה, 15 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.